

Szakosztályi hírek

Az OEE Szeniorok Tanácsa, illetve Táj- és Környezetfejlesztési Szakosztálya közös rendezésben 2000. december 14-én tartották ülésüket, a meghirdetett napirendnek megfelelően. Dr. Szász Tibor megnyitója során üdvözölte az ülést megisztelő Káldy József elnököt és az OMBK Egyesület képviselőit dr. Pálissy Lajos kohómérnök, a Szeniorok Tanácsának elnökét, köszöntötte továbbá az előadókat, a megjelenteket, bejelentve, hogy Gémesi József (ÁPV Rt.) ügyvezető ig.-h. más elfoglaltsága miatt munkatársát bízta meg az előadása megtartásával, majd kérte a jelenlévőket, hogy felállva emlékezzenek az időközben elhunyt Véssey Tibor kollégánkra, tagtársunkra és fejezzék ki gyászukat.

Ezt követően felkérte Kocsis István író, történész, hogy „A Szent Korona-tan és a jogfolytonosság” című előadását tartsa meg. A millenniumi korszakzáró előadás a tagság számára újabb megvilágításban nyújtott olyan ismereteket, amelyek a magyarság ősi szellemiségét, jogérzékének kialakulását jellemezték, amelyekből néhány kiragadott gondolat közreadásra érdemes:

– A Szent Korona-tan és misztériuma mai szemléletben nehezen értelmezhető és megközelíthető, a magyar közjogfejlődés sajátosságainak mélyebb elemzése és a téves „elméletek lefejtése” nélkül. Az előadó kiemelte, hogy a Szent Korona-tan megőrző erejévé vált a magyar alkotmánynak, államiságnak, megőrzője a magyar közjogfejlődésnek, és jelentősége történelmünk legdrámaibb helyzeteiben volt a legnagyobb. Éppen azért, mert a Szent Korona a szabadságjogokat, a méltányosságot, illetve a jobbiztonságot jelentette.

– Az előadó rámutatott, miért szent a Szent Korona. Mert a magyar nemzet a Szent Koronát Istentől kapta – meghatározott céllal, meghatározott üzenettel. Az üzenet az Igazsággal van összefüggésben. Ez a régi magyar küldetéstudatban a magyarság különleges szerepe ennek az Élő, Égi Igazságnak a méltó szolgálata. A magyar társadalom méltóképpen megbecsülve a szerves jogfejlődés eredményeit, a Szent Korona által ragaszkodni tudott a magasabb rendű hagyományhoz, amelynek lényege a küldetéstudat, a szakralitás komolyan vétele. E tekintetben éppen azért, hogy a Szent Korona a szakrális fejedelem jogutódja, következőképpen a tan a nagy eszményeit a későbbi korszakokba is átmenti.

– Az előadó történeti példák összefüggéseivel érzékeltette az ősi hagyományoktól való eltérést, „félreértelmezés” kiindulópontjait. Felvázolta a Szent Korona hatását a jogfejlődésre, történeti „fordulatokra”, a Szent Korona misztériumának megnyilvánulásait, a Szent Korona-tan kialakulásának körülményeit. A tan szerint a Szent Koronát mint jogi személyt a hatalom teljessége illeti, amely – legfőbb garanciája a hatalommegosztás vélegességének, az alkotmányosság megtartásának. A Szentkorona-tagság közjogi fogalma meghatározta a felelősségérzetet, valamint erősítette az egyenrangúság és a méltóságteljes magatartás kultuszát, mert nem az alárendelés, hanem a mellérendelés elvének érvényesülését segítette elő.

– A Szent Koronában van minden birtokjog gyökere. Magyarország területén csak magyar állampolgár vagy az országgyűlés által „honfűsített” – mint a Szent Korona tagja, jogokkal arányosított kötelezettségekkel – válhatott földbirtokossá. Ezenkívül természetesen az ősiség törvénye is védte a földtulajdont. Nagy jelentőséggel bírt, hogy nemcsak a földtulajdon a Szent Koronáé, hanem a stratégiai iparágak (bánya-, élelmiszeripar, energiagazdálkodás és a honvédelem) vagyona, ill. az erdő is.

– A jogfolytonosság kérdésében – amely szintén bonyolult –, mivel a Szent Koronatan szerint a Szent Koronához való viszonyát miként a király sem, a nemzet sem határozhatja meg. A Szent Korona akaratát az országgyűlésen hozott és a király által szentesített törvények fejezik ki. A hűségeskü erősebben köt a koronához, mint a király személyéhez. Valahányszor a király abszolút hatalomra tört, szembefordult a Szent Koronával. A tan ma is kötelező, mert a nemzet törvényes képviselői a Szent Koronatan nemzeti gyűlésen nem hatálytalanították. Igaz, nem könnyen oldható meg a jogfolytonosság helyreállítása sem. A jogfolytonosságot lehet tagadni, de tagadása nem más, mint a törvények megvetése. Egy jogfolytonosságot vállaló országban a törvény gyémántból van, a tagadó országban üvegből.

A második napirend keretében „Az állami erdőgazdálkodás időszerű kérdései”-ről Pintér Zoltán erdőmérnök, közgazdász, az ÁPV Rt. munkatársa tartott előadást. Tájékoztató az eddig kialakult helyzetről, az erdőgazdaságok gazdálkodásának eredményességéről; termelési érték, forgótőke alakulásáról, fejlődésükről, továbbá az integrátor szerepben végzett munkákról. A naturáliákban kifejezhető teljesítményekről: fakitermelés, erdőművelés, vadászat stb. Említésre került az ÁPV Rt. átalakulása (megszűnése) utáni esetleges változatról. Az új kezelési keretben is az állami vagyongéntelesítő működés optimálisabb formájának kiválasztása szerepelhet, mivel az ÁPV Rt. forma hatékonysága jónak bizonyult, különösen a beruházási színvonal növekedésében. Jelezte továbbá, hogy a jövőt illető stratégiai tervek készülöbben vannak, amelyek központi célkitűzései kö-

zött az erdőgazdálkodási, vagyongyarapítási feladatok mellett a közcélú – sport, turisztikai, természetvédelmi – feladatok ellátása az eddigieknél súlypontosabban szerepel. A természetvédelem terén felmerült kritikus kérdésekben viszont meg kell találni a természetvédelmi igazgatással közös érdekű együttműködési alapokat.

Az előadás kapcsán kérdéseket intéztek: Jancsó G., dr. Sípos Á., Pechtol I., dr. Madas L., Zágonyi I., amelyek megválaszolására a napirend lezárult.

A következőkben dr. Halász Aladár emlékeztetett arra, hogy Modrovich Ferenc nagybecsült professzorunk emlékének őrzésére az egyetem arra érdemesült professzorai „panteonjában”, az emlékek között nincs szobra. Holott ő volt az, aki megalapozta az egyetem műszaki képzését, és neki köszönhető, hogy egyetemünk a Műszaki Egyetemmé azonos elbírálástul legyen. E mulasztás felszámolása szakmai múltunk megbecsülése miatt is kötelező. Javaslata, forduljunk felbívással az elnökséghez ennek a békának a pótlására, és tegye meg az egyesület a szükséges lépéseket. Jereb Ottó e jogos előterjesztéssel egyetértve felhívta a figyelmet, hogy az egyetemi professzorok „nagy generációjához” tartozónak tekinthető még Staszney Albert és Lessenyi Ferenc, akiknek szintén illene emléket állítani!

Káldy József elnök más elfoglaltsága miatt eltávozása előtt közölte, hogy örömmel vett részt az ülésen. Előjáróban is köszönettel vette az előterjesztésben elhangzottakat – Modrovich-szobor –, annak indokoltságát, ígéretet tett az indítvány továbbvitelére és a jövő évi megvalósítására. A következő időszakra eredményes munkálkodást, kellemes ünnepeket és boldog új évet kívánt.

Az egyéb bejelentések keretében Jakabffy Ernő tájékoztatót, hogy Svédországban az erdőben nincsenek kerítések, ahogyan arról bizonyos hírforrások közvetítettek, csak az autópályák mentén létesülnek a szabvány szerinti kerítések. Hivatkozva a magyar erdészek kifejtettebb magyar tudatára észrevételezte, hogy hiányolja a magyar zászlóban a magyar címet, amely nélkül „szimbólumunk” nem teljes. Úgy véli, a megoldás előmozdítására örömmel venne közreműködőket. Köveskúti György a „Magyarország nevezetes fái” c. új képes kiadványra hívta fel a jelenlévők figyelmét mint támogatandó és értékes szakmai ismeretanyagot is közvetítő anyagra.

A zárzó előtt dr. S. Nagy László, illetve dr. Szász Tibor adtak tájékoztatást az év munkájáról, vázolván a következő év tervezett foglalkozásait, amelyek után az elnök kellemes ünnepeket, boldog új esztendőt és eredményesebb évszázadokat kívánva az ülést bezárta.

Budapest, 2000. december 27.

Dr. Szász T.–dr. S. Nagy L.
elnökök